
Volpone

RADIO SLOVENIJA 1, 11.10.2019, **RADIJSKI DNEVNIK**, 19:20

BILJANA POLAK (voditeljica): Na velikem odru Mestnega gledališča ljubljanskega so sinoči premierno uprizorili igro Volpone. Črno komedijo Bena Jonsona o pohlepu so v Angliji prvič uprizorili leta 1605. avtor priredbe in režiser tokratne uprizoritve je Diego de Brea, ki je pred dnevi takole razmišljal o nezdržljivosti sreče in kapitalizma nekoč in danes.

DIEGO DE BREA: Razlika je samo v tem, da takrat je bil ta , ki je na ta način izkoriščal ljudi in prodajal bil zvitorepec, danes je pa vsak kapitalist, ki prodaja pesek in nam meče to v oči.

BILJANA POLAK (voditeljica): Vtise po sinočnji premieri je strnila:

STAŠA GRAHEK (novinarka): Da pohlep ni le eden od smrtnih grehov temveč zelo opazna in razširjena človeška lastnost je jasno. Manj razvidna je v predstavi njegova povezava s sodobnim kapitalizmom. Volpone lisjak hlini svoje umiranje in smrt, da bi od enako lakomnih navideznih prijateljev izvlekel čim večjo korist. Njegovo pridobitništvo temelji na zvijačnosti in prevarantstvo, pri tem mu ves čas asistira služabnik. Volpone je bolj ali manj statičen morbiden lik. Z infuzijo in slabotnim glasom mrliško blede Primož Pirnat igra predvsem nafizis. Ni ti vleče sluga, ki ga je Jaka Lah odigral z dosledno zadržano mešanico uslužnosti in oblastnosti skoraj srhljivo distancirano s hladnim ozvočenim glasom. Kot Volpone so tudi njegovi priskledniki upodobljeni kot karikature . na prizorišču in v razpoloženju, ki morda najbolj spominja na mrtvašnico. Turobnost rahljata nenehna nadležnost salonska glasba in z njo skladni kostumi. Kljub premišljenim in duhovitim zamislim pravega komičnega učinka ni bilo, morda nalašč, kajti končni poudarek, ki kliče v spomin Malejevo sliko Olimpije, da je slutiti da gre pri pohlepu tudi današnjem v precejšnji meri za nesramnost in brezsrarnost.